

[Dahlgaard.]

dant Værn. Hvad dernæst den direkte Indgriben overfor Arbejdsløsheden angaar, forekommer det mig, at det bliver mere og mere klart, hvor der med Rimelighed her kan sættes ind. De Arbejdere, Arbejdsløsheden omfatter, kan jo nogenlunde deles i 3 store Grupper: de arbejdsløse, der er knyttet til Byggevirksomheden, de arbejdsløse, der udgør de ufaglærte store Grupper, og endelig de arbejdsløse, der er knyttet til Industrien. Paa disse 3 Omraader maa, hvad der er muligt at udrette fra Lovgivningsmagtens Side, sættes ind.

Ser man paa Byggeriet, er det klart, at Statsboligfondens Indstilling af Laan-givningen skaber Fare for Standsning af Byggeriet, naar vi nu kommer nogle Maanedre længere hen. Det, der her foreligger, er et Finansieringsspørgsmaal, et Kreditspørgsmaal. Rentefodens Højde og Obligationernes dertil svarende lave Kurs medfører saadanne Tab for alle, der maa finansiere Byggeri, at man roligt kan sige, at her er den Bremse, der i den nærmest kommende Tid vil holde igen paa Byggevirksomheden. Derfor staar vi, naar vi ser paa denne Arbejdsløshed, overfor Spørgsmaalet om Kapitaltilførsel med den deraf følgende Indflydelse paa Rentefoden og Obligationkursen, altsaa et Spørgsmaal, hvis Løsning hidtil er blevet umuliggjort ved Regeringens Udskydning af Landmandsbankens Ordning. Efter min Mening rejser der sig ogsaa her det Spørgsmaal, om Lovgivningsmagten ikke paa anden Maade uden Tab vilde kunne skabe en Stabilisering af Obligationskurserne paa et vist Niveau og derigennem give Sikkerhed og Tryghed for deres Dispositioner, der med en lille Kapital ønsker at skabe egne Hjem.

Til Imødegaaelse af Arbejdsløsheden for den store Gruppe af Arbejdere, der er knyttet til Byggevirksomheden, vil ogsaa medvirke enhver Nedsættelse af Skatterne paa ny Byggevirksomhed. Derfor har vi stillet vore Forslag om Bygningsskatternes Bortfald. Paa samme Maade vil virke enhver Nedsættelse af Skatterne paa Om-sætning, og derfor er vi rede til at medvirke til saadanne Nedsættelser. Maa jeg endnu føje hertil, at til Spørgsmaalet om Byggeriets Udvidelse knytter sig ogsaa Spørgsmaalet om Udvidelse af den Udstykningslovgivning, som ogsaa paa anden Maade har saa stor Betydning for Arbejdsløshedens Imødegaaelse.

Med Hensyn til den anden store Gruppe af arbejdsløse, Arbejdsmandsgruppen, har

jeg den Opfattelse, at Imødegaaelsen af Arbejdsløsheden her bedst og paa mest virkningsfuld Maade vil kunne ske ved Fremskyn-delse af de Grundforbedringsarbejder vedrørende Landets Vejnet, som alligevel skal udføres i det kommende Aar, og som der er sikret Midler til gennem Afgifterne paa Motorkørsel og Motorkøretøjer. Derfor har det radikale Venstre stillet sit store Forslag om Igangsættelse af disse Vejarbejder.

Naar jeg derefter kommer til den Arbejdsløshed, der knytter sig til den egentlige Industri, da har vi fra vor Side den Grundopfattelse, at Opgaven kan ikke være fra Statsmagtens Side at give Støtte til Industrien paa en saadan Maade, at Industrien derigennem fritages for at gøre sig konkurrencedygtig. Opgaven er tværtimod at yde Støtte paa en saadan Maade, at Konkurrenceevnen øges. Derfor vil vi, naar man fra Industriens Side kommer og siger, at hvis Lovgivningen vilde række os en hjælpende Haand paa det eller det Punkt, da vilde vi kunne gennemføre tekniske Forbedringer, maskinelle Fremskridt, Koncentration, Specialisering, saa vor Konkurrenceevne øges, fra det radikale Venstres Side aldrig nægte en saadan Støtte, naar den kan ske paa fornuftigt Vis, og dette er Begrundelsen for, at vi fra vor Side stadig ligesom i Fjor kan støtte og give vor Tilslutning til de Paragraffer i det foreliggende Forslag, som tager Sigte paa den Art Forhold.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Stævning): I Anledning af de Bemærkninger, som er gjort, er der ikke Grund for mig til at udtale mange Ord. De Indrømmelser eller de, om jeg saa maa sige, velliggende Bemærkninger, der har fundet Udtryk, er jo ikke saa mange, at jeg har nogen Grund til at udtale nogen særlig dybtfølt Tak. Men navnlig har jeg ikke Grund til i særlig Grad at føle mig styrket ved den Tilslutning, det ærede Medlem Hr. Himmelstrup gav til visse enkelte Paragraffer, i den Stund jeg har Erfaring for, at denne Kærlighed til disse Paragraffer er af temmelig platonisk Art, for havde der været Alvor i Kærligheden, havde det ærede Medlem og hans Partifæller vel søgt for allerede i 1926—27, da disse Paragraffer sidste Gang var til Behandling, at faa noget gennemført i den Henseende; men det har jeg ingen som helst Erindring om, at der var Villighed til, og derfor kan jeg ikke tillægge det nogen større Værdi, at det ærede Medlem nu lover, at han paa ny vil drøfte disse Paragraffer.